

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Loth. Cap[itulum]. xci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

temi quinetiā camelis aquā preberet: ipsa futu-
ra isaac cōiung esset. Que oīa cū in rebecca cōti-
gissent: seruusq; cūcta patri narrasset: dedit pa-
ter puellam in vxore isaac desponsandā. Quas
secū adductā: isaac desposuit cū esset annorū
xl. vel fm quosdā. l. et infantū eā dilexit: vt dolo-
rem qui sibi ex matris morte acciderat tēpera-
ret. ¶ Abraham hō alīā duxit vxore nomine ce-
thuram: quam quidē dicunt agar ancillas eius
fuisse: et ex ea plures genuit filios: quib; et mu-
nera dedit: et eos ab isaac separauit. Illi hō vt
heredi omnē possessionē suā tribuit. Et postq;
genuerat isaac supuixit annis. lxxv. videlz vsq;
ad. xv. annū natiuitatis iacob et esau. Sicq; cū
esset annorum. clxxv. in senectute bona mortu-
us est. Et sepultus est in spelūca duplici quā emit
ab effrō in sepulturā generis sui: vbi et sara ei-
vxor ab eo fuerat tumulata. Dies autē dormitio-
nis abrahe fm Hieronymū fuit. vij. idus octo-
bris. hec ex libro genesis a. c. xij. vsq; ad. xxv. in
clusiue. et ex dictis iosephi hieronymi et hystorie
scholasticę: atq; ex chronico guilelmi

¶ De sancta Sara matre. Cap. lxxvij.

S

Arai quam propter
eius incredulitatez detracta vna
littera eius nomini et addita no-
mini abrahe de sara nominauit:
filia fuit aram fratris abrahe: et
ipsius abrahe cōsobrina. i. neptis ex fratre. Nā
eo tēpore ad augendū et multiplicandū genus
humanū cutuscūq; gradus preter forozē conu-
gem accipere licebat. Nec cū sterilis esset: agar
egyptiam ancillā suam abrahe dedit vxorez: ex
qua suscepit filiū ismaelē. Deinde promissione
sibi a deo facta cū esset annoz. xc. ex abrahā cō-
tenario filiū cōcepit et peperit: quem vocauit
isaac. Et cū aliquantulū creuisset puer: et cum
ismaele luderet: perpēdit sara q; ismael de luto
idola finxerat: et isaac ad ea colenda puocabat:
vnde et viro institit: vt ancillā cum filiō a se ei-
ceret: ne filius innocēs ismaelis malicia feda-
ret. Supuixit autē sara nato isaac anis. xxxvij.
Et cū esset annorum. cxxvij. mortua est: et a viro
sepulta in hebron in spelūca duplici: quā abra-
ham emit in perpetuā sui et suoz possessionem
sepulchri. hec vnde supra.

¶ De sancto Melchisedech rege. Cap. xc.

M

Melchisedech rex sa-
lem: que postea dicta est hierim
cui apl's paul' ad heb. vij. san-
ctitatis testimoniū perhibet: in
plerisq; sacre scripture locis sā-
ctissimus nominat. Cui tamē genealogia fm
apostolū subiecte christū in hoc prefigurans: q;
fm humanitate patre caruit: et cui fm diuini-
tatem gnationis narratio narrari nequit. Hūc
tamē hebrei autuāt sem filiū noe fuisse: vsq;

ad isaac tempora visisse: et oēs primogenitos a
noe vsq; ad aaron sacerdotes extitisse: qui in cō-
uiujs et oblationibus populo benedicebant: et
pmogenita recipiebāt. Sive autē melchisedech
ides qui et sem fuerit: siue alter extiterit: hoc ex
diuina pagina expressum habemus: q; rex et sa-
cerdos fuit: qui et primū et alijs inuitatum sa-
crificium deo in pane et vino obtulit: cui etiam
abrahā vtī vero dei omnipotentis sacerdoti de-
cimas exsoluit. In quibus omnibus christus ex-
pressius designauit: qui et rex iudeoz et hierim
ex regis dauid carne pgenit' fuit: quoz et magl
ab oriēte veniētes regem iudeoz adorant: et
pilatus imperiū romanū vicariū in titulo: cruci
superposito regem iudeoz affirmat. Hic etiam
sacerdos verus extitit sacrificiū sui corporis et
sanguinis immaculatū sub speciebus panis et
vini deo offerens: oblationēq; et melchisedech
prefiguratā adimplens. De quo pater eius fm
carne dauid pphetauerat dicens. Tu es sacer-
dos in eternū fm ordinem melchisedech. Abba-
to em sacerdotio aaron quod fuit ad tēpus: sa-
cerdotium melchisedech in christo inuouatum
eternaliter confirmat. Cui etiam vtī vero et legi-
timo sacerdoti omnīs laicoz decimatio perfol-
uēda debet: et per cōsequēs eius vicarijs in ec-
clesie regimine substitutis: qui et eius eidem sa-
crificium administrāt. Quomodo autē melchise-
dech: aut qua morte: vel vbi: seu quo tēpore vita
excesserit ignorat: imo q; aliquādo mortuus sit
omnino silentio preterit. In hoc etiā christi sa-
cerdotis typum representans: qui et si in carne
aliquādo passus fuit: immortalis tamen ex resur-
rectione factus nunq; de cetero moriturus ab
ecclesia predicatur.

¶ De sancto Loth.

Cap. xci.

Loth filius Arā fra-
tris abrahe naturalis: abrahe hō
filius adoptiuus fuit: cuius sara
forozē diem abrahā in cōiugum
accepit. Hic cum adoptiuo patre
et naturali patruo de arā in terrā chanaan pro-
gressus est: et postmodū ab eo diuisus habita-
uit in oppidis sodomoz: vt dictū est supra. Hic
etiā cū ipsis regibus achodor laomor helamita-
rum rege captus: ab abrahā redēprus est. Cui
autē dñs ppter vitū abominabile sodomiticū
quinq; ciuitates sodomoz. i. sodomā: gomozā:
adama: seboim: et segor subuertere decreuisset:
que in confinio arabie et palestine postee erāt.
Loth abrahe nepotem propter eius iusticiā et
abrahe preces saluare disposuit. ¶ Veniētesq;
duo āgeli sodomam vespere missi a deo ad eius
sententiā exequendā: apud loth hospitari sunt.
Quos sodomite iuuenes putantes: et eis abu-
tī volentes: ad domū loth insultum fecerunt: vt
viros ad se educeret. Quos ille defendere stu-
dēs duas filias suas virgines despositas qdē:

De sanctis in mēse february occurrētibus. Fo. lix.

sed nondū viris cognitas eis illudendas trade
re voluit. Quō illi renuētes: et vt iuuenes sibi da
ret instātes: ab eisdē angelis cecitate percussī
sunt: ita vt sanuas videre nō possent. Tunc an
geli miserunt loth de ciuitate cū duabus filia
bus et vxore duob⁹ generis suis exire nolētib⁹:
et ppter loth pepercit dñs ciuitati segor: ne cū
alijs subuerteretur: ad quā loth declinare pro
posuit: forte qz minor erat alijs quattuor sub
uerendīs: vel minus peccauerat. Admonue
rūtqz angeli loth: ne quis eorū post tergū respī
ceret. Cum autē sol ortus fuisset: et loth in se
gor introisset: subuertit deus quattuor ciuita
tes reliquas sodomorū cū pūnlis et mulieribus
et pecudib⁹ et oibus hoibus existentib⁹ in eis: q
sulphure et igne celsco cōbuste sunt: et in fauillā
redacte. Respiciēsqz vxor loth post se: versa est
in statuā salis. Cum autē nec etiā in segor loth
se turū reputaret: ascendit et habitauit in mōre:
vbi duabus noctibus a duabus filiabus successi
ue inebriatus cū eis concubuit: et vtraqz iparū
ex eo filiū genuit. Dator filiū suū vocauit mo
ab: ipse ē pater moabitārum: minor: qz suum natū
appellauit amon: ipse est pater amonitarū. Nec
peccauit loth cū filiabus coeundo: qz ipas nō
cognoscebat quāuis peccasset se inebriādo: vel
forte nec etiā in ebrietate deliquit: qz virtutē
vini noue regionis non cognouit: sicut nec noe
quando inebriatus est. Forte etiā fille minus
peccauerūt: que nō cōcupiscentia dūce: sed vt
saluarent semen de patre concubendi secū mo
dum inuenerunt: putantes oēs hoies mūdī si
cut et sodomitas incendio perisse: et sicut alias
diluuio audierant esse factum. Potissime quia
scdm diluuū ignis exstisse putabāt: qd futurū
intellerāt prophetatū. Si autē loth peccauit
credendū est ipm penitentia egisse. Alioquin
in sanctorū collegio non poneret. Quod autē
sanctus notandus sit: nō solū ex testimonio pe
tri aplī in secūda epistola. c. ij. probat: sed etiā
et Bēti. testimonio: vbi solus ipse iust⁹ inter cū
ctos vni⁹ ciuitatis peccatores hoies nominat.
Quis autē aut quando vite sue finis fuerit vt
terius nō legitur. Nec vnde supra.

De sancto Isaac patriarcha. Cap. xxiij.

Isaac pa
triarcha abrahe fi
lius qz in sanctorū
patru catalogo cō
scribitur ecclesiastici. xliij. p
re promissione anno. c. patris
natus octauo die circuncisus
a deo intantum dilectus fuit:
vt tentans patres de eodē sibi
exhiberi holocaustū mandas
set: et eius obedientiam propalata pro ipso arie
tem cōmutasset: et eum a morte reseruasset: que
omnia in abrahe legenda superius dicta sunt.

Cum ergo isaac esset annorum. xl. et rebeccam
barhuelis filiam dixisset vxorem vt iam preta
ctum est: in geraris peregrinatus est: et fedus
cum abimelech iuramento firmavit: et dñm sibi
pollitentem que et patri suo pmiserat auduit.
Cū ergo rebecca vxor eius. xx. fere annis ste
rilis exstisset: orante p. cauro suo: vt impleat
promissio: tandē duos geminos cōcepit. Quo
rum mutua collisione adinuicem afflictionem
in vtero sustinuit. Consultoqz dño et accepto
de duob⁹ populis ex eis nascituris diuino ora
culo: geminam prolem edidit anno Isaac. lx.
Primo egressus rufus et hispidus dictus est
Esau: qui et edom: a quo gens idumeorū. Secū
do natus dictus est Jacob: quia plantam fra
tris manu tenebant: qui postea israel nomina
tus est: a quo israelite: qui nūc iudei descende
runt. Cum ergo adoleuissent esau factus est ve
nator: et iacob agricola et pastor: in tabernaculis
habitabat. Pater diligebat esau quia primoge
nitus: et quia de venationibus eius vescebatur
libenter. Mater vō diligebat iacob pro eius
simplicitate ac etiam diuina inspiratione. Luz
autem Jacob lentilū corrisser: et esau lassus
de agro rediret: et de palmēro fratris peteret.
Illeqz sibi dare recusaret: vedit sibi esau pri
mogenita sua: ea parū pēdēs: et se moriturū pu
tans nisi instanti comederet: deditqz sibi primo
genita pro edulto lentis: et iuravit talem vendi
tionem se ratum habiturū. Et qz lentilū fulua
erat: et hebraice edom fuluū dicit: extunc esau
vocatus est edom. Erant autem primogeni
ta dignitates quas habuerant primogeniti in
cognationibus suis vsqz ad aaron: videlicet ve
stes speciales quibus induebantur tantum in
sacrificiis offerendis: et recepto finalis bene
dictionis a patre. Ipse vō in solennitatibus et
conlugis benedicebat minoribus: et in his du
plam ciborū benedictionē percipiebat. Simi
liter et in diuisione hereditatis: nec peccauit sa
cob fratrem esurētes nō reficiendo gratis sim
gregorium: qz laborabat ille vitto gule: non na
ture necessitate. Cum autē senuisset isaac et
videre non posset: mandauit esau primogenito
suo de venatione sibi cibos parari anteqz mo
retur: vt sibi benedicere posset. Quo ad venā
dus egresso iussit rebecca iacob filio suo: vt sibi
afferreret duos hedos optimos: ex quibus escas
gratas faceret patri suo: vt sibi pro esau bene
dictionē daret. Et cum ille ex hoc se deprehen
dendū dubitaret: et fortasse maledictionē pro
benedictioe recepturū: pro: estata est mater q
ralis maledictio in suum caput verteretur: duz
modo iussa per filiū compleretur. Quod cum
iacob perfecisset: paratis cibis induit iacob ve
stibus esau valde bonis: quibus vt dictū est pri
mogeniti vtebatur. Pelliculasqz hedorū man
bus et collo circūdedit: vt similitudinē fratris
qui pilosus erat exprimerent: iacob ergo cibis